

Bakalářská práce, TF JU

Autorka: Jaroslava El Asmai

obhajoba: červen 2011

Název: Srovnání dvou konkrétních salesiánských zařízení ve Španělsku a v České republice

Posudek vedoucího práce:

Autorka se ve své práci zabývá dvěma salesiánskými zařízeními, ve kterých se koná sociální práce a která poskytují sociální služby a která důkladněji poznala. Téma tedy souvisí se studovaným oborem Sociální a charitativní práce a souvisí i s profilem Teologické fakulty. V úvodu uvádí svou motivaci, cíl práce – srovnání dvou salesiánských zařízení; uvádí i zvolenou kriteriologii pro komparační metodu, dále způsob jakým kriteria zvolila. Osobně se domnívám, že volba kritérií je na práci zajímavá – autorka postřehla, že to, co se nazývá „preventivní systém“, není něco lehce naučitelného a předatelného jako jedna z technik, ale závisí na osobnosti toho, kdo se na něm chce podílet. Dále cílová skupina a komplexnost péče jsou také jistě relevantní aspekty.

V úvodu je dále představena struktura práce se zdůvodněním jednotlivých kroků. Zdůvodnění je srozumitelné. Práce kromě úvodu a závěru obsahuje 3 hlavní kapitoly – Don Bosco a jeho výchovný systém, salesiáni ve světě, srovnání uvedených středisek. I když autorka své členění zdůvodnila, nabízí se otázka, zda si kapitola „Salesiáni ve světě“ zaslouží samostatnou část – vzhledem k vlastnímu rozsahu – vzhledem k cíli práce. Kapitola „Komparace salesiánských středisek“ je rozpracována odpovídajícím způsobem – metodologie, poté jednotlivá kriteria dle stejné osnovy.

Ve druhé kapitole (dle autorčina číslování) uvádí stručnou charakteristiku DB, cením si, že nezabíhá do přílišných podrobností – charakteristika je zaměřená na cíl, který autorka sleduje – salesiánská střediska. Jen jí asi při korekturách ušlo, že dvě věty se na s. 11 opakují.

Styl, kterým autorka představuje preventivní systém ukazuje na to, že patrně zůstává hodně poplatná zdrojům ze kterých čerpá. Ty se ovšem vyjadřují někdy více didakticky, popularizačně či ideologicky; bc. práci by slušel k některým vyjádřením větší „kritický odstup“ např. s. 16. Nicméně tato poznámka nemá být vůči práci diskvalifikující, autorka se pohybuje stále v mezích požadovaného žánru. VŠ práce ovšem vyžadují určitou přesnost – tak např. když autorka píše, že „Vítězný únor 1948 (uchopení moci komunisty) postavil veškerou činnost kongregace mimo zákon“, tak je to v jistém smyslu pravda, ale nikoliv tak, že mimo zákon by byla postavena v únoru 48. Podobně věta o věznění a zákazu výkonu duchovenské služby až do roku 1989, je zase nepřesná, minimálně už v tom, že pomíjí rok 68/69. Pokud se týká struktury – chápu logiku představení salesiánů v ČR a Španělsku, pokud se týká vlastního obsahu, přivítal bych jednotnou strukturu – když je např. v ČR jmenována vydavatelská činnost, měla by být zmíněna i ve Španělsku... atd. (pokud ovšem Španělsko existuje, pokud se například nakladatelství nechápe striktně katalánsky).

Podobně čtvrtá kapitola uvádí dle jasné a stejné struktury – každé kritérium je pojednáno z hlediska salesiánské tradice (kromě třetího kritéria?) a pak v každém středisku. Vlastní náplň této struktury již tak homogenní není, v této souvislosti by mě zajímalo, z jakých zdrojů čerpala autorka při formulaci bodů náplně sociálního pracovníka v obou střediscích. V závěrečném shrnutí se pak autorka odchyluje od shrnutí toho co popsala v předchozích odstavcích k ilustrativním příkladům ze svého pobytu ve středisku (s.38). Ve shrnutí druhého kritéria opět postrádám vyváženost (slabé stránky jsou uvedeny jen u Španělů).

Škoda také, že autorce už patrně nezbyl čas na solidnější reflexi v závěru – očekával bych nějaké vyhodnocení všech tří kritérií a z něj nějakou charakteristiku obou středisek. Autorka se vyjadřuje jen k jednomu kritériu a u něj k jednomu fenoménu, který ji zaujal.

Po formální stránce nemám k práci zásadních poznámek, snad jen, že úvod nebývá zvykem číslovat v pořadí kapitol. Dále verze, kterou jsem měl k dispozici při posuzování (pdf. ze stagu) pak postrádala číslování stránek. Ač tedy obsah uvádí stránkování, není příliš užitečné, neb elektronické stránky jsou číselně posunuty, obsahují i úvodní listy.

Ne vždy se autorce podařilo zachovat jednotné psaní jména Dona Bosca, je v tom více méně důsledná, ale přesto najdeme (ve vlastním textu, nikoliv v citacích, kde je to samozřejmé) kromě jejího úzu Giovanni také ojedinele tvar Jan, komě Bosco i tvar Bosko.

Použitá literatura není příliš rozsáhlá, ale pro dané téma snad postačující, publikace Don Bosco od Teresia Bosca je užita ve dvou vydáních? V úvodu autorka sděluje, že se bude opírat o stanov y salesiánů, v seznamu použité literatury je však nenalézám. Z abecedního pořadí se pak vymyká Pascual Chávez uvedený na posledním místě.

Překlepy a gramatické chyby se vyskytují v únosné míře.

Celkově považuji práci za tematicky zajímavou, metodologicky dobře uchopenou, logicky strukturovanou, ve vlastním provedení pak za poněkud uspěchanou.

Práci doporučuji k obhajobě.

Duben 2011
Alois Křišťan

